

Светна Диме.

XII

Се осамнуе.

Земня дими.

Скопје магла го дои.

Отъ зори,

забързале селани,

добици натовариле —

тутунъ носатъ за монополъ

— ушъ,

чукшъ,

пустиньо мори,

изгорефме живи,

ке го плататъ

два динара

а маки,

а лето,

а зимо,

ушъ,

чукшъ,

пустиньо мори,

проодефме голи,

ни солъ,

ни гасяе,

ни класъ,

по амбари

паажини

тежатъ! —

Гледа Диме,

по чело

бърчки

му шетаатъ,